

Voorroei Waterwolf-marathon, 30 september 2020

In dit 'alles anders dan anders'jaar ging toch de Waterwolf (gelukkig) gewoon door, en dus ook de voorroei van de Waterwolf.

Om 8.30 waren we met ons vijven klaar om de Feico Camphuis in het water te leggen, en alle andere tools die gebruikelijk zijn bij een marathon tocht. Nieuw in het rijtje peddels, landvast, pikhaak etc. was een super snoeischaar die Betty meenam. Was bedoeld om opstakels in het traject weg te snoeien, uiteindelijk waren we daarvoor de voorroei.

Al vóór negen uur stond de sluiswachter van de Westerhavensluis klaar om ons te schutten. En was Frouwke, één van de vier roeiers die een halve tocht meegingen, drie roeiers voeren de hele tocht, paraat om daarvan foto's te maken. Nog een plastic flesje uit het water gevist terwijl we rustig het hoogteverschil van het water konden ondergaan.

Op het Hoendiep bij de spoorbrug bleek de doorgang vrijwel gestremd door enorme takken. Het snoeien viel niet mee, de takken bleken taai, we zijn al met al een half uur bezig geweest om ervoor te zorgen dat bij de 'echte' Waterwolf alle roeiers goed onder de spoorbrug door kunnen varen. Op de rest van onze tocht hebben we de snoeischaar niet hoeven gebruiken. Bij Hoogkerk nog even stremming vanwege een enorm schip dat door de brug moest, het was onmogelijk om daar langs te roeien- en zou ook gevaarlijk zijn geweest. Rustig gewacht tot het schip uit ons zicht was verdwenen, en daarna ging het verder heel vlot. Het weer was goed, zijn even gestopt in Enumatil om te wisselen van plek. En voor een sanitaire stop, al werkte Tante Til niet echt mee voor de vrouwen. Het stuk over het van Starckenborgkanaal verliep ook prima, geen enorme boten meer gelukkig.

Het stuk naar Electra was prachtig, we hebben genoten van onze omgeving, meanderend varen. Door ons snoeiwerk waren we later dan verwacht bij ons wisselpunt: het gemaal van Electra (trouwens: ook om langs te roeien een indrukwekkend gebouw, heel mooi materieel erfgoed en ook 100 jaar oud. Waar blijft de koning?).

Bij ons wisselpunt was gezorgd voor warme thee (heerlijk) en we hebben daar onze eigen meegebrachte broodjes verorberd. Met een deel verse bemanning verder, het weer werd wat slechter (miezerregen én hardere wind), maar het roeien verliep prima. Onderweg nog wat weddenschappen afgesloten (wat staat er op de kilometerpaal bij Garnwerd?), Betty won en haar prijs was ons verliezers trakteren op een drankje bij Garnwerd aan Zee. Een geweldig idee, heel gezellig gezeten, benen gestrekt, en van het toilet gebruik gemaakt. Geheel gesterkt weer verder voor het laatste stuk.

Bij de Platvoetbrug gestopt, en daar op de knop gedrukt (acrobatische actie van Feite). Geen reactie. Vervolgens heeft Betty gebeld met Lauwersoog, voor de oversteek van het kanaal én voor de Dorkwerdersluis. Eerst allemaal onduidelijkheid, ze zagen ons niet, maar toen uiteindelijk wel: oh, die kano...!? Waarop Betty, heel droog, reageerde met: ja, die kano. Hoe flauw ook, we hebben lang gelachen om die kano, tot en met de sluis waar de sluiswachter ook aangaf dat hij een kano niet kon zien liggen.

Na een laatste stuurwissel bij de sluis waren we tegen half zeven weer terug.

We hopen dat de Waterwolf roeiers die op 4 oktober deze mooie tocht varen, een vergelijkbare plezierige en gezellige tocht hebben.

Carla Vlaskamp